Dosarul nr. 4-203/2026
4-26130368-48-4-14102026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

16 noiembrie 2026 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central
Instanța compusă din:
Președinte de ședință, judecător, Mihaela Grosu
Grefier, Nicoleta Sandu

Examinând, în ședință publică, la sediul instanței, cauza contravențională pornită în privința lui:

Cartiră Marin ********,*** *născut la *****, IDNP *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în s. *****, r-nul *****,*

în baza art. 241 alin.1) Cod contravențional al Republicii Moldova,-

a c o n s t a t a t:

La data de *****, ora 09.36, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni, Golovatîi Daniel, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 *****, în privința lui Cartiră Marin, în baza art.241 alin.(1) din Codul contravențional, reținându-se în acțiunile acestuia că, la data de *****, ora 16:04, aflându-se s. *****, r-nul *****, la volanul unui mototransport, fără n/î, a refuzat să stopeze unitatea de transport la cerințele legale ale angajaților de Poliție.

În conformitate cu art. 395 din Codul contravențional, agentul constatator a remis materialele în instanța de judecată în vederea examinării chestiunii privind tragerea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la răspundere contravențională în condițiile art. 241 alin. (1) din Codul contravențional.

Agentul constatator Golovatîi Daniel, în ședința de judecată, fiind citat legal, nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele neprezentării și nu a depus cerere de examinare în lipsă, din care considerente, instanța a dispus continuarea examinării cauzei în absența agentului constatator.

În ședința de judecată făptuitorul Cartiră Marin, fiind citat, nu a recepționat citația, nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele neprezentării, nu a solicitat amînarea ședinței de judecată sau examinarea în lipsa sa, din care considerente, instanța a dispus continuarea examinării cauzei în absența acestuia.

Examinând materialele cauzei și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 ***** din *****,

întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni, Golovatîi Daniel, în privința lui Cartiră Marin, în baza art.241 alin.(1) din Codul contravențional, reținându-se în acțiunile acestuia că, la data de *****, ora 16.04, aflându-se mun. *****, la volanul unui mototransport fără n/î, a refuzat să stopeze unitatea de transport la cerințele legale ale angajaților de Poliție.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravențiile prevăzute la art.47-47^{2}, art.48^{1} alin.(7), art.49, 50, 52, 521, 54, 681-71, 73, 761, art.77^{2}, art.77^{3} alin.(1), art.78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80^{1}, 85-87, 89-91, art.91^{1} alin.(13)-(18) și (20), art.96, 99104, 105-107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(2), (3) și (12), art.158 alin.(1) și (2), art.176, 1801, art.197 alin.(5), art.201-203, 205, 2071, 209, 220, 221, 222-226, 228-243, 245, art.263 alin.(1) și (9), art.2631, 267, art.273 pct.17) și 18), art.277 alin.(1), (4) și (7), 283, art.286 alin.(3), art.287 alin.(8), art.287^{3}, 2891, 321, 3 25, 3 26 alin.(2)-(6), art.327^{4}, 331, 332, 3321, 338-341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 350^{2}, 354-357, 359-362, art.364 alin.(2), (21), (5), (6) și (10), art.365, 365^{3} și 365 se constată și se examinează de către poliție.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art.38 alin.(4) din același cod, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce oferă faptei natura penală.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 ***** din *****.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”,* cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului - verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța nu a constatat incertitudini la descrierea faptei și persoanei.

În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului Staver Sergiu, care a refuzat să semneze.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În lumina celor relatate supra, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 - 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecata este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 ***** din *****, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul

constatator, urmând a fi examinat și în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 ***** din *****, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat și instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Cartiră Marin este învinuit precum că a comis contravenția prevăzută de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, și anume:

- **Informația înregistrată în Registrul de evidență a altor informații (R-2), cu nr. *****din *****, potrivit căreia o persoană de gen masculin, care conducea un ***** în satul *****, nu s-a subordonat cerinței angajaților poliției de a opri vehiculul.

- **Raportul agentului principal Daniel Golovatîi din *****, în care sunt descrise circumstanțele incidentului, inclusiv observarea conducătorului *****-ului fără cască de protecție și în timp ce purta o convorbire telefonică, solicitarea polițiștilor de a opri vehiculul și continuarea deplasării de către conducător. Raportul consemnează și identificarea ulterioară a persoanei.

Planșa fotografică, anexată la materialele cauzei, care conține o imagine a unei persoane aflate pe un *****. Potrivit raportului agentului constatator, fotografia i-a fost prezentată fratelui persoanei vizate, care ar fi confirmat că persoana din imagine este Cârtiră Marin *****.

Suportul electronic CD, care conține înregistrare video „IMG_3974.MP4”, aceasta surprinde deplasarea automobilului de serviciu al angajaților poliției pe un sector de drum dintr-o localitate, imaginile fiind filmate din interiorul automobilului, prin parbrizul acestuia. Pe parcursul înregistrării **se aude semnalul sonor al automobilului de poliție**, care, în contextul urmăririi unui *****, poate fi apreciat drept un mijloc de semnalizare a solicitării adresate conducătorului vehiculului urmărit de a opri. Totodată, potrivit circumstanțelor relatate de agentul constatator, conducătorul *****-ului nu s-ar fi conformat solicitării de oprire, continuându-și deplasarea.

- **Procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. ***** din *****, întocmit în privința lui Cârtiră Marin ***** pentru contravenția prevăzută de art. 241 alin. (1) Cod contravențional, constând în neoprirea vehiculului la indicația legală a agentului de circulație.

- **Procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. *****din *****, întocmit în temeiul art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

- **Procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. *****din *****, întocmit în temeiul art. 235 alin. (2) Cod contravențional.

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost

constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 ***** din *****.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată supra și în condițiile art. 425 alin. (2) - (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, Cartiră Marin, la data de *****, ora 16.04, aflându-se s. *****, r-nul *****, la volanul unui mototransport, fără n/î, a refuzat să stopeze unitatea de transport la cerințele legale ale angajaților de Poliție.

Or, potrivit pct. 11 lit. i) din Regulamentul Circulației Rutiere, conducătorul de vehicul, este obligat să oprească imediat vehiculul la semnalul agentului de circulație.

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal și întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție este una temeinică.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 ***** din ***** și celelalte înscrisuri anexate, or, făptuitorul în ședința de judecată, nu s-a prezentat pentru a își expune poziția sa, vizavi de fapta imputată.

Respectiv, fapta reținută este probată atât prin probe certe, cât și cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 ***** din *****, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni.

Instanța mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile făptuitorului Cartiră Marin, care cert nu a oprit la indicațiile agentului de circulație.

În aceste condiții, instanța statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr faptele incriminate au avut loc, fiind comise cu bună-știință și respectiv cu vinovăție de către Cartiră Marin, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute la art. 241 alin. (1) din Codul contravențional.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului verbal și adoptarea deciziei de sancționare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanța reține că dosarul contravențional în privința lui Cartiră Marin pe semnele contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din același cod, sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei și de circumstanțele atenuante și agravante, iar față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile codului contravențional.

Astfel, instanța de judecată nu constată circumstanțe atenuante în contextul art. 42 din Codul contravențional, deoarece la materialele cauzei nu au fost administrate probe contrare și nici nu s-a invocat faptul dat, de asemenea la caz în calitate de circumstanțe care ar agrava răspunderea făptuitorului potrivit art. 43 instanța de judecată de asemenea nu a constatat.

Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei,* instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 37 din Codul contravențional, coroborat cu cele expuse în limitele stabilite de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional, care stabilește o sancțiune *cu amendă de la 350 la 500 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravențional, munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

Potrivit art. 34 alin. (1) Cod contravențional, amenda este o sancțiune pecuniară, care se aplică în cazurile și în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabilește în unități convenționale. O unitate convențională este egală cu 50 de lei.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția lui Cartiră Marin, în comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional și îi aplică făptuitorului o sancțiune sub formă de amendă în cuantum de 350 de unități convenționale, care reprezintă echivalentul sumei de 17 500 lei.

În același context, instanța va informa făptuitorul că în temeiul art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale și în acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească.

Potrivit art. 36 alin. (7) Cod contravențional, privarea de dreptul de a conduce vehicule se

aplică de instanța de judecată pe un termen de la 6 luni la 3 ani. Suspendarea exercitării dreptului special de a conduce vehicule, precum și privarea de dreptul de a conduce vehicule nu pot fi aplicate persoanei cu dizabilități care folosește vehiculul ca unic mijloc de deplasare, cu excepția cazurilor în care aceasta l-a condus atribuindu-i cu bună știință un număr de înmatriculare fals ori l-a condus în stare de ebrietate produsă de alcool, de droguri și/sau de alte substanțe ce provoacă această stare și care au drept urmare dereglarea psihofuncțională a organismului, ori s-a eschivat de la examenul medical de constatare a stării de ebrietate, ori a părăsit locul accidentului rutier la care a fost participant.

Totodată, instanța de judecată remarcă faptul că privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport în cazul art. 241 alin. (1) Cod contravențional reprezintă o normă imperativă, astfel că, instanța nu poate face derogare de la acesta, respectiv, se impune în privința făptuitorului Cartiră Marin aplicarea sancțiunii sub forma privării de dreptul de a conduce pe un termen de 6 (șase) luni.

În conformitate cu prevederile art. 395, 443, 452-458, 460 și 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat Cartiră Marin în comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică o sancțiune cu amendă în cuantum de 350 (trei sute cincizeci) unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 17 500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 (șase) luni.

Se explică lui Cartiră Marin că, potrivit art. 34 alin. (3) Cod contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni.

Președintele ședinței,
Judecătorul ***Mihaela GROSU***